

ПОГЛЕД В ЗЕМНАТА КОРА

В книгата си “Тайната история на човешката цивилизация”¹ Кремо и Томпсън поставиха остро въпросът за прозрачността при откриването, публикуването и обсъждането на всички *артефакти*, свързани с появата, развитието и изчезването на човешката цивилизация. Тяхният протест се базира на скрити от погледа на специалистите и широката научна общественост *артефакти*, които противоречат на битуващите в момента официални научни схващания, но се основават на “най-точния съвременен научен анализ – радиоактивния”. В нашия труд “Колко са човешките цивилизации?”², след обстойно систематизиране и анализ на съобщените в¹ “скрити” *артефакти*, ние стигнахме до логичния извод, че “човешките цивилизации са няколко”. Сега вече възниква следващият логичен въпрос “Точно колко са човешките цивилизации?” За да се отговори с точност на този въпрос е необходимо съответно прецизиране на определящите фактори: 1. Точност на радиоактивния анализ и 2. Познаване на историко-геоложкото състояние на конкретното място от земната повърхност, където е намерен всеки изследван *артефакт*.

И така: Точен ли е “радиоактивният анализ”?

В нашия труд “Върху генезиса на веществените (химичните) елементи”³ ние изказахме обоснованото мнение, че този анализ не винаги е верен заради различния начин на получаване на третираните в него елементи: U, Th, He, Pb. Тази неточност поставя под съмнение всяка датировка на всеки *артефакт*.

По-нататък: Познаваме ли поне удовлетворително в историчен аспект “мястото” на въпросния *артефакт*?

Отговорът е силно риторичен и съвсем условен, тъй като в основата му лежи токущо отречената точност на така наречения “радиоактивен анализ”. Но, тъй като нямаме в момента друга възможност, ще приемем, че анализът е точен и ще се базираме на него. Ще използваме данните от “Исторична геология” на Ст. Бошев⁴, които са съобразени както с “радиоактивния анализ”, така и с “литоложки (петрографски) анализ”, а така също и с други, най-общо казано “биоанализи”.

По-нататък нашите действия ще бъдат елементарни: ще наложим датата на *артефакта* на Кремо и Томпсън върху мястото от съответстващата ѝ тогавашна земна повърхност и ще отчетем получения резултат.

Ще започнем от най-стария *артефакт* (канелюлирана метална сфера), датиран от преди 2800 млн. съвременни SI-години, намерен в Отосалин-Южна Африка. Това е краят на Архая и началото на долния Протерозой. Тогава съобразно историчната геология⁴ организмови останки “липсват или рядко се срещат”. Следователно липсват каквито и да са други *артефакти* и условия за тяхното съществуване, които да потвърждават възможността за тяхния човешки произход. Тази дата, съпоставена с датировката на всички други африкански

артефакти с най-стара датировка от преди не повече от 4,5 млн. години, недвусмислено показва, че анализът е погрешен.

Следващият по възраст *артефакт (метален съд)* е намерен в *Северна Америка в Дорчестър, щат Масачузетс и е датиран от преди повече от 600 млн. години.* Това е краят на *горния Протерозой.* Тогава съобразно *историчната геология* *днешната Северна Америка е била почти изцяло под водата.* Също така липсват каквито и да са *други факти и условия,* които да *подтвърдят по какъвто и да е начин въпросната датировка.* С основание можем да приемем, че *анализът е погрешен.*

Следващият по възраст *артефакт (отпечатък от обувка)* е намерен в *Северна Америка в Антилоуп Спринг, щат Юта* и е датиран от преди 505 до 590 млн. години, т.е. през целия *долен Камбрий.* Съобразно *историчната геология* през това време *тогавашната Северна Америка е била почти изцяло под водата.* И тъй като липсват каквито и да са *други факти,* които *макар и в някъква минимална степен да обосновават възможност за човешко съществуване,* приемаме, че *анализът е погрешен.*

Следващ по възраст *артефакт (железен гвоздей в скала)* е намерен в *кариерата Кингуди в Шотландия* и е датиран от преди 360-408 млн. години, т.е. през целия *Девон.* Съобразно *историчната геология* през този период *тогавашната територия на днешна Шотландия е била под водата,* което *подсказва, че по всяка вероятност датировката е неточна по някъкви обективно-субективни причини.*

Следващ по възраст *артефакт (златна нишка в камък)* е намерен в *Туийд, Англия* и е датиран от преди 320-360 млн. години. Това е *краят на горния Девон и началото на горния Карбон.* Следователно *въпросният период обхваща целият долен Карбон.* През този период *съобразно историчната геология:* “...са *характерни непрестанни понижения...които са обхванали ...особено Южна Англия...*”. Това означава *недвусмислено, че въпросната “златна нишка в камък” не би могла по това време да бъде сътворена от човешка ръка.* *Картината през горния Карбон остава непроменена.*

Следващ *артефакт (гравирани камък)* е намерен в *Уебстър, щат Айова* и е датиран от преди 286-360 млн. години. Това време е от *началото на долния Перм до началото на горния Девон, т.е. целият Карбон.* През този период в *тогавашните места на днешна Северна Америка според историчната геология съществувала “...обстановка на нагъвания, повсеместни издигания и ново потъване...”.* Тук може да се *направи логичното умозаключение, че вероятността при такива нечовешки условия някой да гравира камък е нищожна... но, знае ли се...*

Следват няколко *артефакти,* които *налагат подробно обсъждане:*

1. *Железен съд, Уилбъртън, Оклахома, 312 млн. г.*
2. *Човешки скелет, Макутин, Илиноис, 286-320 млн. г.*
3. *Човекоподобни следи, окръг Рокесъл, Кентъки и др. места, 286-320 млн. г.*
4. *Сребърен предмет, Уилбъртън, Оклахома, 280-320 млн. г.*
5. *Златна верижка, Морисънвил, Илиноис, 260-320 млн. г.*

6. Стена от блокове във въглищен пласт, Хевенър, Оклахома, 260-320 млн. г.

7. Отпечатък от обувка, Невада, 213-248 млн. г.

Периодът на датирането на горните артефакти от преди 213-320 млн. години обхваща средния и долния Триас, горния и долния Перм и горния Карбон. През горния Карбон (от преди 320 млн. до преди 296 млн. г) местата на цялата днешна Северна Америка са били под водата, за което свидетелстват т.н. **горнокарбонски наслаги**. За такова “подводие” на тогавашната Северна Америка говорят и т.н. **пермски наслаги** (от преди 285 млн. до преди 246 млн. г.). Подобна е картината в тези места и през средния и долния Триас (от преди 215 млн. до преди 240 млн. г.). Следователно единственият логичен извод сега за сега е, че датировката на анализираниите артефакти е неточна.

Следващият по възраст артефакт е “човешки отпечатък” в Туркмения (от преди 150 млн. г.). Това е времето на горната Юра (малм), кимериджки етаж. Точно там юрските наслаги са най-разпространени, т.е. местата са били под водата и “човешкият отпечатък” по това време **е невъзможен**.

Следващият по възраст артефакт – “метални тръби във варовик”, намерени в Сен-Жан дьо Ливие, Франция, е датиран от преди 65-144 млн. г. през горната Креда, туронски етаж. Тогавашната местата на днешна Франция са под водата и са представени от т.н. **горнокредни наслаги**: “...дълбокоморски фацисеси, варовици и мергели с остатъци от амонити”. Явно датировката и на този артефакт е погрешна.

Следва интересна серия от 10 артефакти, датирани за периода от преди 26-55 млн. г., които се отнасят едновременно за Плоската планина, Калифорния и Франция, Швейцария, Англия и Белгия. Артефактите представляват: еолити, палеолити, топка от креда, отрязано дърво, гравирани камък, човешки скелет, т.е. следи от начален стадий на човешко развитие. Това е период между началото на Миоцена (бурдигалски етаж) и края на долния Еоцен (импрески етаж), включващ целия Олигоцен. Това е период на бурно развитие на земната кора в споменатите райони, което не изключва възможността от **зараждане и някъкво начално развитие на човешка цивилизация**.

Безусловен интерес предизвикват 5 артефакти от Плоската планина, Калифорния, представляващи: неолити, палеолити, човешка челюст, фрагмент от човешки череп, каменно мънисто, неолит (хаванът на Кинг), които са датирани от преди 5-55 млн. г., т.е. целият Еоцен, Олигоцен и Миоцен. Ако към тях добавим и 3-те артефакти от предишната група, отнасящи се към Плоската планина и датирани от преди 33-55 млн. г., можем да я приемем за “**особена**”.

Следва любопитна серия от 4 артефакти, датирани от 5-25 млн. г. и отнасящи се само до Франция, Португалия и Турция, т.е. само до Европа. Това е много важен факт, тъй като преди около 26 млн. г. в началото на долния Миоцен Северна Америка и Евразия, които представлявали до тогава едно единно цяло, се разкъсали по някъкви причини и започнали отделно самостоятелно развитие, което ярко се проявява в различията на растителния и животинския свят.

Съществуват множество *артефакти*, датирани през периода 5-25 млн. г. и отнасящи се и до двете части на вече нарушеното цяло.

Обобщено погледнато, периодът от 0,03 млн. до 5 млн. г. е най-запълнен с *артефакти*.

Като най-общ извод може да се каже, че съвременната земна човешка цивилизация води началото си от преди около 55 млн. г. в началото на долния Миоцен.

Тук незабавно възниква логичният въпрос: “А останалите *артефакти*? Нима всички те са с погрешна датировка следствие на погрешен анализ?”.

Най-напред в интерес на истината ще отбележим, че почти всички *артефакти*, отнасящи се за периода до преди около 55 млн. г. са открити и датирани през 19 в, когато радиоактивността на веществените (химичните) елементи не е била известна, което означава, че радиоактивният анализ не е използван. Тогава, за да не отречем и всички използвани за датирание анализи (петрографски и биоложки), не остава нищо друго освен да приемем, че тези *артефакти* са донесени на земната повърхност от паднали астероиди. Такъв астероид например е Плоската планина в Калифорния.

Но, какъв е дефектът на радиоактивния анализ? Нашият анализ показва, че всяко нагъване на първичната земна кора в дадена област на земната повърхност в конкретна геоложка епоха води до масово образуване на някъкъв определен вид вещества, които оформят нов геоложки етаж. Също така нашият анализ показва недвусъзначно, че всяко нагъване на вече изградена твърда земна кора е предизвикано от забиване в нея на някъкъв астероид-леден или веществен. Конкретният механизъм на последвалите действия е следният: в мястото на разцепването на твърдата кора около астероида нахлуват огромни количества вода, които контактират с горещата лава и незабавно се превръщат в прегрятата пара на принципа на “**нажежения тиган**”. Налягането е огромно и водните молекули се разлагат на водород и кислород. Следва разлагане на кислородните атоми и разцепване на тяхните ядра. В зависимост от конкретните енергийни условия се синтезират нови ядра и нови атоми на други атоми: He, C, Ca, N, S, Na, Mg, Al, Cl...Pb...Th, U и т.н. Тези елементи пак в зависимост от конкретните условия се превръщат в съответни веществени съединения. Едновременно с това се извършва бурна вулканична дейност с изхвърляне на нажежена лава, която попадайки във воден обем се трансформира в адекватни на конкретните термодинамични и гравитационни условия веществени същности. Синтезират се и всички параелементи,⁵ представляващи основни компоненти на земната биосфера.

Фактически, водата, т.е. паракислородът⁵, се трансформира в други веществени формирания по фундаменталната принципна схема (1)

(1) **Вода ⇒ пара ⇒ плазма ⇒ междинни веществени формирания ⇒ равновесни веществени елементи**

Така са се образували всички природни богатства: въглища, петрол, руди...

Литература:

1. **Кремо М. и Р. Томпсън.** Тайната история на човешката цивилизация. ИК “Бард” ООД. С., 2003.
2. **Danchev R. and J. Danchev.** How many are the human civilizations? ИНГА, Контакт 2003. С. 2003.
3. **Данчев Р. и Ю. Данчев.** Върху генезиса на веществените (химичните) елементи. Балканиреко’04. Международна конференция и семинар. Балканска академия на науките и културата. София, 2004.
4. **Бошев Ст.** Исторична геология. ДИ ”Техника”. С., 1971.
5. **Danchev R. and J. Danchev.** On the physical substance of the chemical bonds. СП. “Екология и индустрия”. Т. 5 № 1-3. С., 2003